

det vil vi ikke gaa med til, fordi vi erkender, at denne Del af Skytteforeningernes Virksomhed er nyttig, og staar det til os, vil vi ogsaa give større Bevillinger, saafremt der er finansiel Mulighed for det, baade til Skytteforeningerne og den øvrige Idræt, som øves her i Landet, af de Grunde, som det ærede Medlem har nævnt, de Grunde, der skulde tale for at give de store Beløb til Skytteforeningerne.

Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Indenrigsminister i den Betragtning, at det er ligegyldigt, om Bevillingen paa 50 000 Kr. til de gamle i Grønland findes paa § 14 eller § 24; naar jeg har foreslaaet denne Bevilling opført paa § 14, skyldes det den Omstændighed, at jeg blev opfordret dertil, da Loven om Alderdomsunderstøttelse for de gamle i Grønland blev vedtaget. Det har været mit Motiv, men jeg har intet imod, at Bevillingen overføres til § 24; de, der henvillede til mig at opføre den paa § 14 for at manifestere, at Grønlænderne i dette Forhold var danske Statsborgere paa samme Maade som de danske, maa formentlig nu være af en anden Opfattelse, siden de ikke har protesteret imod, at Bevillingen overføres fra § 14 til § 24, og jeg skal da fornuftigvis ikke gøre nogen Indvending derimod.

Rode: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at der aldrig havde været noget Grundlag for det Forslag, som var stillet af den foregaaende Regering om at anvende 10 Millioner til Kommunerne og at indvinde dem i Beparelser paa Militærudgifterne. Jeg skal sige, at der i alt Fald har været det Grundlag derfor, som laa og ligger i Haabet om, at den sunde Fornuft maa sejre indenfor Venstre og derigennem Venstrevælgernes inderligste Ønske komme til Udtryk. Dette Haab har nu, saaledes som den højtærede Indenrigsminister har karakteriseret det, vist sig ved denne Lejlighed kun at være Spindelvæv. Men Haabet vil ikke desto mindre bestaa, og Haabet vil en Gang ogsaa blive til Virkelighed. Draaben udhuler Stenen, ikke ved Magt, men ved stadig at falde; og den Draabe, som bestandig falder paa Venstres Militærpolitik, har allerede udhulet den saa stærkt, at vi kan mærke, at det nærmer sig Enden. Men saaledes som Forholdene ligger nu, er det rigtigt, at der ikke er noget finansielt Grundlag for det Forslag, som oprindeligt stod paa Budgettet, og derfor kan det ikke opretholdes. Jeg brugte et fejlagtigt Udtryk før og skal rette det derhen, at vi maa frafalde det Forslag, som det foregaaende Ministerium stillede, og det kan vi gøre ved at lade Ændrings-

forslaget passere uden at stemme hverken for eller imod.

Parkov: Det Forslag, som den socialdemokratiske Regering fremsatte paa Finanslovforslaget for 1927—28 om Bevilling til Præmier og til Øvelsesrifler og til Ammunition, viser en fuldstændig forandret Stilling i Partiets Forhold overfor disse Bevillinger i de foregaaende Aar; thi medens der i 1924—25 har været bevilget 16 000 Kr. til Geværer, foreslaas og gennemføres der 16 000 Kr. ogsaa af den socialdemokratiske Regering i 1925—26 og i 1926—27 14 000 Kr. Da var man altsaa allerede inde paa, at man skulde have en passende Nedgang, men dog kun fra 16 000 til 14 000 Kr. Saa gaar man fra 14 000 til 5 000 Kr. For Ammunitionens Vedkommende bevilger man for 1925—26 10 000 Kr., i 1926—27 8 500, og saa gaar man i 1927—28 ned til 2 000 Kr. Det forekommer mig, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at der her spores en Uvillie mod Øvelserne i Skydning . . . . (*Hauge:* Ja, det er fuldstændig rigtigt!) . . . . det indrømmes altsaa, og det er det, der er en Fejl hos det ærede Parti efter min Formening og efter manges Formening med mig, ogsaa efter mange Socialdemokraters Formening, som er Medlemmer af Foreningerne. Det er ikke disse ældre Herrer, der gaar ud og plaffer; nej, det er unge, raske, frejdige Socialdemokrater, der gaar ud og skyder og skyder f. Eks. 10 Skud i Løbet af 10 Minutter og rammer med alle 10 Skud. Jeg tror ikke, at de ældre Herrer, som det ærede Medlem Hr. Hauge omgaa, eller som det ærede Medlem Hr. Hauge nævnte, kan præstere noget saadant Resultat.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal med Hensyn til Bevillingen til Aldersrentenyderne i Grønland indskrænke mig til at sige, at jeg kun kan være tilfreds med, at Udvalget har fulgt mig med Hensyn til Posteringen af denne Bevilling. Jeg finder den rimeligere end den hidtidige; men jeg ved jo ogsaa meget vel, at naar den tidligere Indenrigsminister opførte denne Bevilling paa § 14, var det, fordi han netop i denne Plads saa en Tilkendegivelse af, at det var en særlig Gave, der igennem denne Bevilling ydedes Grønlænderne. Men jeg kan naturligvis, som sagt, kun være tilfreds med, at Udvalget har fulgt Ændringsforslagene, saaledes som jeg har stillet dem.

Til Skytteforeningerne skal jeg ikke komme tilbage; jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Hauge gennem de sidste Bemærk-